

Dirigent Adam Grüchot er til daglig konsertmester i Kristiansand Symfoniorkester og har også et stort engasjement for undervisning. Han underviser fiolinstudenter på bachelor- og masterstudiet samt på talentutviklingsprogrammet ved UiA . I tillegg underviser han også på Kildens lørdagsskole. Adam er opprinnelig fra Polen, men har bodd i Norge i over 20 år. I Polen studerte han for professor P. Radzinski og senere med V.

Pikaizen og P. Janowski. I tillegg til utstrakt konsertering over hele Europa, Kina og USA har Adam opptrådt som solist både i Skandinavia og i Europa og Amerika. Adam har tidligere vært primarius for Ålesund strykekvartett i perioden 1992-1999. Siden 2019 har han vært ASOs faste dirigent.

Agder Symfoniorkester (f.h.v. Agder Orkesterforening) ble stiftet i 1989 som landsdelens symfoniorkester for amatørmusikere. Med en besetning på ca. 30 entusiaster i alle aldre holder orkesteret konserter i samarbeid med regionens kor, dirigenter og unge solister.

Orkesteret har ukentlige øvelser i Universitetets konsertsal i Sigurd Køhns hus. Fra å være 30 ser vi frem til å bli mange flere og bidra til universitetets og landsdelens musikktilbud. Orkesteret har plass til flere strykere, blåsere og slagverkere. Mer info på www.agdersymfoniorkester.com.

HØSTKONSERT

Musikk av Mozart, Bruch og Mendelssohn

Medvirkende:

Solist: Askild O-H Sømme, kontrabass

Dirigent: Adam Grüchot

Studenter ved fakultet for kunstfag, UiA

Lund kirke

Mandag 18. oktober 2021 kl. 19.00

Entré: 200,-/100,-

(fri adgang for studenter og ansatte ved UiA)

Konserten gis i samarbeid med UiA

PROGRAM

**W. A. Mozart (1756-1791): Ouverturen til
Tryllefløyten**

**W. A. Mozart (1756-1791):
Divertimento i F-dur (KV. 138) 1. Allegro, 2. Andante,
3. Presto**

- Pause -

**Max Bruch (1838-1920): Kol Nidrei for kontrabass
solo og orkester**

**Felix Mendelssohn (1809-1847): Fra Symfoni nr. 3 i
a-moll, op. 56 (Den Skotske)
1. Andante con moto – Allegro un poco agitato
2. Vivace non troppo**

Vi åpner konserten med den staselige ouverturen til Mozarts siste opera (fra 1791) eller *Singspiel*, som han kalte den, med sine resitative. Og hans eneste opera på morsmålet tysk. Her befinner vi oss i mytenes verden og operaen har flust av referanser til Frimurerordens symbolikk. Med et for sin tid stort orkester (med både trompeter og tromboner) inviteres vi inn til Trollmannen Sarastros tre tempel, naturvitenskapens, naturens og tempelet til gudene Isis og Osiris.

Deretter får vi et eksempel på Mozarts kammermusikk, skapt for underholdning (Divertimento) og kanskje taffel-musikk? Men selv om det er tenkt som musikk til atspredelse gir aldri Mozart avkall på kvaliteten!

Over 100 år senere i 1880 skrev en annen tysk(talende) komponist, Max Bruch, kveldens solist-verk, Kol Nidrei. Det er en vanlig misforståelse at Bruch var av jødisk opphav. Han var protestantisk kristen, men han hadde mange gode jødiske musikervenner som introduserte ham for den jødiske/hebraiske musikken. "Kol Nidre" er en gammel arameisk sang/bønn fremført i forbindelse med den jødiske høytiden Yom Kippur. Kol Nidrei er ved siden av hans Fiolinkonsert nr. 1 det verk som blir fremført mest. Stykket er opprinnelig skrevet for cello og orkester, men solostemmen blir her fremført en oktav lavere på kontrabass.

Vi holder oss i Tyskland i konsertens siste verk, de to første satsene av Felix Mendelssohns store symfoni nr. 3 i a-moll, op. 56. Dette var faktisk Mendelssohns siste symfoni (fullført i 1842), selv om han skrev 5 symfonier. Dette pga at Mendelssohns symfonier fikk sin nummerering etter når de ble utgitt og ikke når de ble skrevet. Mendelssohn begynte å skissere på symfonien allerede i 1829 under en reise til de britiske øyer og Skottland. Det skotske landskapet gjorde sterkt inntrykk på ham og musikalsk resulterte det i en konsertouverture kalt Hebridene (eller Fingals cave) og altså over 10 år senere tok han opp det skotske temaet igjen i sin 3. symfoni. Den består av fire satser hvorav de to første blir fremført i kveldens konsert. Noe skotsk folkemusikk er vel vanskelig å høre spor av i symfonien. Her er det snarere snakk om den tidlige romantikkens sans for det pseudo-eksotiske og den skotske ånden slik den fremsto i den tidens populære Ossian-ballader som får representere det skotske. Første satsen åpner mørkt og grublende i mørke strykere og blåsere. Etter hvert kommer de lyse strykerne inn i et lidenskapelig improvisatorisk parti som går over i et raskt og energisk Allegro- i 6/8-takt; her tar musikken oss med på noe som kan minne om en stormfull seilas. Mot slutten av satsen får vi et gjenhør med den mørke og melankolske stemningen. Etter den lange og alvorstunge 1. satsen blir kontrasten stor til neste sats. Der skinner solen på havet igjen og vi befinner oss i en lys og munter F-dur hvor hovedtemaet med litt god vilje kan sies å ha noe skotsk ved seg. Som andre sats setter Mendelssohn uvanlig nok inn en Scherzo-sats. Den har jo tradisjonelt vært plassert som sats nr. 3 i den wienerklassiske symfonien, men her tar Mendelssohn seg «romantiske» friheter og bytter plass på de to. God fornøyelse!

Askild Sømme (24 år) kommer fra Sandnes og har drevet med musikk hele oppveksten. Han startet sin musikalske karriere i korps, men byttet tidlig til gitar. Han begynte så på Vågen videregående skole, hvor han etter hvert begynte med bassgitar som fort ledet til kontrabass. Etter videregående begynte han å fokusere for fullt på klassisk utøvelse som ledet ham til å studere bachelor i utøvende musikk ved UiA med Erik Zeppezauer som lærer. Nå studerer han master ved både UiA og UiS, med henholdsvis Erik Zeppezauer og Igor Eliseev som lærere. I flere år har han vært aktiv i kammerorkesteret Ensemble Sonore og andre orkesterprosjekter i både Kristiansand og Stavanger. Han har deltatt på flere

orkestresamlinger med NUSO, Ungdomssymfonikerne og Orkester Norden. Siden 2018 har han også jobbet som vikar i Kristiansand Symfoniorkester.